

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Dubbele lunch

Nauta, A.

Published in:
Metaal en Techniek

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Nauta, A. (2013). Dubbele lunch. Metaal en Techniek, 58(11), 50.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <http://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Dubbele lunch

“Elke werkdag, stipt om half twaalf, pakt hij zijn broodtrommel uit zijn tas, loopt naar de kantine, koopt een glas melk en eet zijn boterhammen op. Om kwart over twaalf is hij weer terug achter zijn bureau. Dan werkt hij een uurtje en dan komt zijn maat van de andere afdeling langs. Die haalt ‘m op om te gaan wandelen. Een uur lang!”

Aan het woord is Lisette. Sinds twee weken geeft ze leiding aan deze man, Kees heet hij. Ze vraagt me wat ze met hem aan moet. Praten gaat niet helpen, voorspelt ze. Heeft zijn vorige baas al gedaan. Toen die hem aansprak op zijn overdadige lunchpauzes, zei hij dat hij er recht op had: “Anderen nemen rookpauzes.” Kees is niet de enige in zijn soort. Veel leidinggeven- den klagen over ‘mentaal gepensioneerd- den’. Raar eigenlijk dat we die laten zitten waar ze zitten. Ontslaan dan maar?

PSYCHOLOGISCH CONTRACT

Toch nog even niet. Werkgevers krijgen de werknemers die ze verdienen. Kees’ lunchgedrag is een symptoom van iets ergers. Vaak is dat een breuk in wat ook wel het ‘psychologisch contract’ heet. De meeste mensen zien werk als meer dan geld verdienen. Het is ook een middel om je te ontplooiën, mensen te ontmoeten, iets zinvol te ondernemen. Maar als ze iets van dat middel kwijtraken, ervaren mensen dat als een breuk. En verandert een ‘rijk’ psychologisch contract in een armoedige relatie... Bij Kees is dat zeker het geval, geeft Lisette toe. Hem is ooit een promotie beloofd, maar die werd op het laatste moment ontzegd. Sindsdien werkt hij alleen nog maar voor het geld. En doet hij in zijn vrije tijd dingen die hij wel leuk vindt, zoals muziek maken met zijn band.

Ik raad Lisette aan om Kees te helpen zoveel ze kan. Dat begint met vragen wat er aan de hand is, dat hij twee lunchpauzes per dag nodig heeft. Of hij soms zijn werk

‘Samen een plan B bedenken’

niet meer leuk vindt. Hem niet meteen geloven als ie zegt dat hij zijn werk prima vindt zo. Doorprikken totdat hij toegeeft dat hij gefrustreerd is. En dan samen een plan B bedenken.

RUIMTE GEVEN

Misschien wil hij wel iets heel anders leren of doen, bijvoorbeeld evenementenorganisator worden. Daar zou ze hem dan ook de ruimte voor moeten geven, een beetje geld of tijd voor een opleiding. De kans is groot dat ze in ruil voor zoveel hulp een heel andere Kees terug krijgt. Iemand die niet alleen zijn werk doet, maar veel meer dan dat. Die met een beetje mazzel de komende jaren de overstap maakt naar een hybride arbeidsrelatie: drie dagen per week hard werken voor Lisette en haar club, twee dagen per week zijn eigen evenementenbureau runnen. Is iedereen weer blij. •

AUKJE NAUTA, BIJZONDER HOOGLEERAAR
EMPLOYABILITY IN WERKRELATIES